

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm S. Victoriae: Ex Adonis Martyrologio. Coronata est anno Christi ducentesimo quinquagesimo tertio, Decij Imp. 1. Sede vacante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

MARTYRIVM S. VICTORIAE: EX

Adonis Martyrologio. Coronata est anno Christi ducentesimo quinquagesimo tertio, Decij Imp. i. Sede vacante.

Teste C. Baron Tom. 2. Annal. 23. Decē.

Victoria sorori suae Anatoliae conuulsur persuadere nuptias.

Genes. 1. 8. & 9.

Matth. 4.

QVO tempore Decius acri inprimis persecutione Christi Ecclesiam exagitabat, Romae Victoria eximia pulchritudine virgo fidei cerramen cum magna Christiani nominis gloria subiuit. Hæc cum Eugenio viro pagano desponsata esset, blanditijs Titi Aurelij, qui Anatoliae sororis eius ambibat nuptias, inducta ad sororem suam porrexit, carnalem copulam sedulo suafura. Neque segreter professò id virgo præstitit: Prophetas & Patriarchas in exemplum adducens, qui vinculo matrimoniali constricti fuerant. Adiecit deinde: Quam igitur & tu, o charissima soror, huic sponso coniungere, qui per maritalem copulam, Christo auxiliante, in veram Euangelij libertatem vindicari poterit. Ad hæc Anatolia, quæ virginitatis amore tota feruebat, Christi que spiritu plena de cælestibus assiduo cogitabat: Rectè tu quidè, inquit, nuptias sanctas esse & honorabiles dicis: & Deus ipse hominibus dixit: Crescite & multiplicamini, & replete terram: sed eo tempore quo vacua planè erat. At nunc cum infinita hominum sit multitudo postquam Dei filius de cælo in terram descendit, ut hominem suo scelere in exitiū & perniciem sempiternam prolapsam restauraret, clamat quotidie: Crescite in fide; multiplicamini in charitate; & replete cælos: quia appropinquauit regnum cælorum.

Inter

Inter hæc & alia pia sanctaque colloquia, tandem Anatolia intulit; Ego quo die precium ornamentorum meorum in Christi pauperes distribui, insolito quodam gaudio me delibutam sensi: & quodd omnem admirationem superat, nocte quadam secundum quierem iuvenem aureo diademate splendidum, & purpureis atque gemmatis coruscantem vestibus vidi; qui grata facie & læto vultu virginitatē vicē mihi commendavit: hortatusque est ut omni diligentia & sollicitudine insidias hostium devitarem; esse namq; innumerabiles qui eximium & incomparabilem virginitatis thesaurum suffurari conantur.

Hiscē alijsque sororis suæ dictis factisque incitata pariter Victoria, ornamēta distraxit, & larga manu benignè faciendi disciplinam exercuit. Quæ ad aures Eugenij & Aurelij ut peruenerunt, rabie quadā mentis efferati, summa Decij Imperatoris voluntate, ad prædia sua eas abriperunt: ibidemque cum blanditijs tum minis ad libidinis consensum impellere conati sunt. Sed illæ admirandā in virginitatis proposito constantia permanentes, minas æque ac blanditias contempserunt. Accessit dira fames & inedia, quæ eas conficiebant: rati tam acri telo mentes earum expugnari posse. Sed ea omnia animos virginum mirificè confirmabant; ita ut Victoria sexaginta alias eiusdem propositi effecerit puellas: quæ hymnos & psalmos die nocteque Christo cōcinebant. Fertur etiam immanē draconem omnibus in circuitu populis vehementer infestū precibus suis interfecisse. Post quæ & alia

Ccc diui-

Gaudium bonæ conscientie.

V'iso Anatolie.

Victoria, omnia sua laqueatur peribis.

Dirè vexatur Victoria & Anatolia, congregat multitudinem Virginum.

diuinæ virtutis indicia gloriosum martyrii triumphū peregit. Eugenius namque cum omnem mutandi illius animi spē penitus abscessam esse cerneret, Iuliano Capitolij pontifici & templorum Comiti persuasit, vt aliquem e suo comitatu mitteret, qui virginem crudeli internecone deleret. Datum id negocij Tallarcho carnifici; qui ausu nefario acinacem in præcordia virginis adedit: fusoque sanguine, quasi pro ludo, animam excussit. Sed non impunè. Nam fœda contagione lepræ repente infectus: sexto post die consumptus à vermibus expirauit.

Ceditur gladio in pectore S. Victoria.

Percussor eius diuinitus punitur. a Teste C. Baron. Tom. 9. Annal.

MARTYRIVM SS. THEODVLI AC SOCIORVM, qui in Creta passi sunt, a anno Christi 254. s. de vacante. Decij Imp. anno 2. Ex eo quod est apud S. Metaphrasten.

23. Decē.

DECIVS Imperator qui magno furore percitus & ad Christianum nomen penitus delendum fuit violentissimus, ad Cretam insulam Proconsulem quendam, Decium similiter nomine, & pari crudelitate insignem destinavit: vt omnes Christianæ fidei & religionis professores quibuslibet supplicij exagitaret. Præstitit ille immanem profecto sese tyrannum, & inter alios, decem viros genere pariter & virtute præstantes ad quæstiones euocauit. Vinciti & graui pondere ferri onerati antè tribunal sterere; sermone vel factis nequaquam obscuro: prorsus vt furentis Proconsulis iram sua constantia vehementius accenderent.

Decem præstantes viri comprehenduntur.

Nec mora: à verbis ad supplicia ventum est.

Cæsi;